

Receptivitatea la afirmarea omului contemporan, la freamătul înălțător al vieții contribuie din plin la rezolvările originale pe care actorul trebuie să le imprime creației sale. Artă interpretativă cere inspirație, fantezie. Izvorul de inspirație și de plămuire nu poate porni decât de la adinca ancorare pe terenul vast și atotcuprinzător al patriei noastre. Să căutăm să valorificăm ca adevărat izvor de inspirație și de fantezie tot ceea ce constituie experiența istorică dobândită prin vitejia și înțelepciunea înaintașilor noștri însetați de lupta pentru făurirea dreptății sociale.

Cunoașterea aprofundată a tot ceea ce frământă astăzi întreaga lume reprezintă un țel indispensabil tuturor slujitorilor artei. Creatorul interpret va trebui să cunoască experiențele creației artistice universale, căile novatoare ale teatrului contemporan. Veghind la întărirea unor criterii științifice de selecție, aceasta înseamnă că trebuie să lupte împotriva rutinei, a dogmatismului și absolutizărilor, împotriva a ceea ce e vremelnice și efemer în creație.

Acordând prețuire operelor de autentică valoare și experiențelor artistice verificate va contribui la cultivarea gustului estetic, la formarea idealului social-artistic înaintat. Congresul al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român ne însuflețește pentru realizarea de noi succese în domeniul artei. Desăvârșirea construcției socialiste deschide perspective minunate culturii artistice puse în slujba poporului nostru talentat, care cunoaște din ce în ce mai mult setea de frumos. În fața profesiei noastre se pun sarcini de amploare menite să justifice încrederea de care se bucură, din partea partidului și poporului, oamenii de artă. În această lumină trebuie privită și activitatea A.T.M.-ului, planurile de perspectivă, sarcinile ce ne revin.

Astfel, în fața acestei organizații profesionale stau sarcini majore în ceea ce privește ridicarea nivelului de gândire și creație în domeniul artei teatrale.

Ne-am propus acțiuni concrete pentru ridicarea nivelului profesional al tinerilor actori, pentru desăvârșirea măiestriei lor odată cu educarea politică – prin cursuri, cercuri de specialitate, dezbateri pe teme ale teatrului clasic și modern, discutarea cu precădere a realismului în artă contemporană, a cerințelor și tendințelor în teatru, a limbajului modern al creatorului, a legăturii dintre mijloacele de expresie și mesaj.

Dorim ca asociația noastră să reprezinte o școală, un for în care să se dezbată probleme ardente ce-i animă pe artiști. Un factor important în munca noastră îl reprezintă Centrul de documentare – a cărui dezvoltare pe viitor va duce la îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală și de specialitate, popularizând totodată realizările noastre artistice peste hotare, organizând schimburi culturale cu asociațiile similare din țările socialiste.

Pentru a contribui la progresul artei noastre teatrale ne vom concretiza munca prin conferințe pe cicluri, prin dezbateri, simpozioane, colocvii și seminarii, întâlniri pe grupe de specialitate, consultații cu spectatorii, discuții publice pe marginea unor spectacole, colaborare cu secția de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor, expoziții de scenografie – decor și costume –, de cărți de specialitate, după cum credem că va trebui să înființăm în țară filiale și cercuri ale asociației.

Ne vom strădui să aducem acest sporit aport, cantitativ și calitativ, pentru a sluji prin arta noastră contemporană omul, bucuria poporului nostru care construiește socialismul și comunismul.

Niki Atanasiu

*artist al poporului,
secretar general al A. T. M.*

PULSÎND CU VREMEA NOASTRĂ

Parcă niciodată mai mult ca azi nu mi-au fost mai vii cuvintele lui Alecu Russo : „Frumoasă ești, Țara mea...”

Ce însemnau ele în preajma efervescentelor lui „'48” ? O viziune în spirit popular ? O incantație romantică ? O doină de alean a țării, pentru ce nu era,

dar pentru ce putea deveni acest colț binecuvîntat al naturii, atît de încercat de vicisitudinii istorice? Cert este că în urma revoluției clasei muncitoare, mirajul de frumusețe, proiectat de Russo, se concretizează azi în realitate vie. „Frumoasă ești, Țara mea” este imnul modern pe care clasa muncitoare îl înalță ca o orgă cu tonuri multiple și variate, orgă a bucuriei de viață și a entuziasmului.

Această dezvoltare armonioasă a țării, în toate direcțiile și perspectivele ei, a fost posibilă numai datorită puterii clarvăzătoare a Partidului Muncitoresc Român. Cîntecul uriaș trece prin noi toți și ne însumează în el. Proiectul de Directive al Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român exprimă de fapt idealurile noastre profunde, materializate treptat pînă la împlinirea armonioasă a năzuințelor seculare. Firește că aceasta va depinde de cîte baze industriale, energetice, tehnico-economice vor pulsa pe pămîntul scump al Patriei noastre, Republica Socialistă România; ele vor însemna tot atîția pivoți de viață; în incinta lor își vor cîștiga dreptul la viață și cultură generațiile viitoare. Aceste aspecte înconjurătoare în loc și timp îmi definesc cu atît mai bine propriul meu loc, propriul meu rost, acum, aici.

Ca actor, în raport cu vremea mea și cu posibilitățile ei, am făcut cîte puțin, ca să nu spun cîte ceva. Știu că e greu, dar ce mîndru e să fii actor al acestei epoci!

Înțeleg chemarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al C.C. al P.M.R., de a ne apropia mai mult de pulsul vieții și epocii noastre. Un actor trebuie să aibă mai întii intuiția vie, directă a sincerității. Aceasta singură e chemată să îmbrace haina artei. Cerem dramaturgiei noastre să țină seama, întii și întii, de această nevoie, indiferent de formele în care se va manifesta. Ea va trebui să slujească transformărilor morale, de conștiință, ale societății noi și nu să facă numai simple jocuri de inteligență. Știu că fără o dramaturgie solidă, axată pe marile noastre realități (simt asta ca actor, în așteptarea acelei majore posibilități de dăruire), munca mea va rămîne disponibilă și aminată, și nu vreau asta. Datorz prea mult – de fapt, datorz totul – vremii noastre, care m-a răsplătit cu bunăvoința și atenția ei!

Ștefan Ciobotărașu
artist al poporului

REALIZATORI AI „MIRACOLULUI ROMÂNESC”

De mai mulți ani, o nouă expresie a început să circule frecvent în lume: „miracolul românesc”.

Sîntem mindri, acum mai ales, după premiarea Teatrului de Comedie la Paris, că și teatrul nostru a dat luminile sale acestui emoționant calificativ (nu pot uita măgulitorul titlu al unei mari publicații de teatru din Paris: „o lecție de teatru”, pe marginea unuia din spectacolele românești).

Planul cincinal al cărui Directive ne sînt azi binecunoscute se referă la dezvoltarea noastră economică-industrială; el deschide perspective grandioase dezvoltării viitoare a patriei noastre. Dar el implică și dezvoltarea corespunzătoare a științei, literaturii și artei românești care, așa cum spuneam, au cîștigat un remarcabil prestigiu internațional.

Recenta întîlnire a conducătorilor de partid și de stat cu oamenii de cultură și artă oglindește stăruitoarea preocupare a partidului pentru a ridica pe o treaptă și mai înaltă creația literară artistică, pentru ca ea să-și îndeplinească cu maximă eficiență înalta misiune de educare a omului nou.